

ת"פ (באר שבע) 5019-01-20 - מדינת ישראל נ' יניב סלם

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ג סיוון תשפ"ד
19 יוני 2024

ת"פ 5019-01-20 מדינת ישראל נ' סלם ואח'

לפני כב' השופט רון סולקין

מדינת ישראל
ע"י ב"כ

המאשימה

נגד

1. יניב סלם
ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן
2. נדב יעקב כהן
ע"י ב"כ עו"ד בני גריקו
3. אילנה בלולו
ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן
4. שירה שעשוע
ע"י ב"כ עו"ד רן אבינועם

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין עבירות כדלקמן:

- נאשם 1 - התפרצות למקום מגורים לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- נאשם 2 - התפרצות למקום מגורים לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- נאשמת 3 - סיוע להתפרצות למקום מגורים לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ביחד עם סעיף 31 לאותו חוק;
- נאשמת 4 - סיוע להתפרצות למקום מגורים לעבור עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ביחד עם סעיף 31 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/2, בהן הורשעו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, עובר לתאריך 24.12.19 בשעה 09:30, שוחחו הנאשמים ביניהם ותכננו להתפרץ לדירה של יעקב טרכמן (להלן: "המתלונן") ברחוב הגדוד העברי 11 בכפר תבור, הנמצאת בסמיכות לביתה של הנאשמת 4 (להלן: "הבית"), ולגנוב ממנה רכוש.

במועד האמור הגיעו הנאשמים 1, 2, 3 אל ביתה של הנאשמת 4 ברחוב הגדוד העברי 11 א בכפר תבור ביום 24.12.19 בסמוך לשעה 09:30 והתפרצו לבית, בכך שהנאשמים 1 ו- 2 פתחו את דלת ההזזה של הסלון היוצאת לגינה, אשר היתה סגורה אך לא נעולה, ונכנסו אל תוך הבית ואילו הנאשמות 3 ו- 4 סייעו לנאשמים 1 ו- 2 בכך שישבו בחזית הבית, כאשר הנאשמת 3 נמצאת בקו פתוח עם הנאשם 2 ומשוחחת איתו בשעה שהנאשמים 1 ו- 2 נמצאים בתוך הדירה. זאת עשו בכוונה לגנוב.

במעמד המתואר לעיל, גנבו הנאשמים בצוותא חדא מהדירה 1,500 דולר ותכשיטים בכך שנטלו ונשאו את הרכוש הנ"ל אל מחוץ לבית, ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשוללו שלילת קבע.

התכשיטים הוחזרו לבעליהם.

כתב האישום בפרשה זו הוגש ביום 02.01.20.

הדיון נדחה מעת לעת לצורך מו"מ וכן בשל אי התייצבות מי מהנאשמים.

בתאריך 12.10.21, מסרו הנאשמים כפירה בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

לאחר מכן, נדחו הדיונים, מעת לעת, הן לאור אי התייצבות מי מהנאשמים והן לנוכח מגפת COVID-19.

לאחר מינויו של המותב המטפל בתיק - כב' השופט י' עטר לבית המשפט המחוזי - הועבר התיק בחודש 03/22 - לטיפולו של מותב זה ובסמוך לאחר מכן, בתאריך 20.06.22, ביקשו הנאשמים לחזור בהם מכפירתם והגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשמים הופנו להערכת שירות המבחן למבוגרים.

ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות, פרט להשבת סך בן 1,500 דולר לידי המתלוננים.

לאחר הגשת התסקירים - טענו הצדדים לעונש.

הנאשמות 3 - 4 הופנו, לאחר שמיעת הטיעונים, למתן חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

נאשמת 3 התייצבה אצל הממונה ללא אישורים רפואיים כנדרש.

בנוגע לנאשמת 4 נטען - כי לא זומנה כלל לראיון.

לאחר ארכות שניתנו, הוגשה, בסופו של דבר, חוות דעת בעניינה של הנאשמת 3, אשר נמצאה מתאימה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, במגבלות. בנוגע לנאשמת 4 - נמצא, כי אינה כשירה לכך, מטעמים רפואיים, אך ניתן יהיה לדון מחדש בכשירותה בחלוף ארבעה חודשים.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה גליון הרשעות קודמות בעניינם של הנאשמים 1 - 3.

לחובת הנאשם 1 הרשעות קודמות במספר עבירות שעניינן שליחת יד לרכוש הזולת; עבירות נגד פקודת הסמים המסוכנים; עבירות שעניינן חדירה, או נסיון חדירה לחומר מחשב ומחיקה או שינוי של חומר מחשב; החזקת נשק קר שלא כדין; אלימות; איומים; התחזות כאדם אחר ושימוש בתיעוד מזויף; קשירת קשר לפשע; ועוד.

לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות במספר רב של עבירות שעניינן שליחת יד לרכוש הזולת; חדירה לחומר מחשב ומחיקה או שינוי של חומר מחשב.

לחובת הנאשמת 3 הרשעות קודמות בעבירות שעניינן שליחת יד לרכוש הזולת; עבירה נגד אנשי מרות; עבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות.

התביעה לא הציגה הרשעות קודמות בעניינה של נאשמת 4.

עוד הוגשה, מטעם התביעה, הצהרת נפגעת העבירה - ע.ת.2 בכתב האישום המתוקן, אשר סיפרה, כי ביום בו נפרץ ביתה היתה בעיר אחרת עם נכדיה וכשנודע לה על הפריצה - קיבלה התקף בכי חזק ופחדה לשוב לביתה. מאז אותו מועד - פוחדת לצאת מהבית; מתעוררת מכל תזוזה בחוץ.

המתלוננת מתגוררת בדירה עם אמה, שבמועד מסירת ההצהרה (30.11.22) היתה בת 91, גם האם מבוהלת מאוד מאז המקרה ומצבה הנפשי נפגע.

לדברי המתלוננת, נלקחו מביתם כסף מזומן - בדולרים ובאירו; תכשיטי זהב; תכשיטים אחרים ורק חלק מהתכשיטים הוחזרו להם.

לתכשיטים שלא הוחזרו - היה ערך סנטימנטלי.

המתלוננת ביקשה, כי בית המשפט יתייחס ל"חומרת המצב" ויתן עונש מתאים לפורצים.

חלק מהפרטים שנמסרו בהצהרה - חורגים מהמפורט בכתב האישום המתוקן וכמובן - לא ינתן משקל לפרטים אלה.

הערכות שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של כל אחד מהנאשמים הוגשו תסקירים מטעם שירות המבחן למבוגרים.

נאשם 1

הנאשם 1 רווק, בשנות ה-40 לחיו, אב לשלושה ילדים, מתגורר ביחד עם בת זוג.

בעקבות גירושי הוריו, שהתקשו להטיל עליו מרות, עבר, בגיל 14, להתגורר בבית סבתו ושהה בביתה עד גיל 16. בתקופה זו, "איבד שליטה" על חיו והתדרדר לצריכת סמים ולמעורבות חוזרת בפלילים. הנאשם סיים שירות צבאי חלקי ועבד בעבודות מזדמנות.

הסתבכותו הראשונה של הנאשם היתה כבר בגיל 10, אז דקר ילד אחר מבית ספרו.

מאז צבר הנאשם מספר רב של הרשעות בתחום הגניבה, המרמה, הרכוש והאלימות.

בעבר, נעשו נסיונות טיפוליים עם הנאשם ואף היו תקופות בהן השיג נקיון מסמים והשתלב במסגרות תעסוקתיות.

הנאשם מסר בדיקות, שנמצאו נקיות משרידי סם. בעקבות כך, נקבע לו ראיון במרכז "חוסן", אך

כשהגיע לראיון מסר בדיקה, שנמצאה מלוכלכת בשרידי סם ולכן הופסק מהלך קבלתו לטיפול.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו ושירות המבחן התרשם, כי הוא שבע מאורח החיים השולי ומבטא כיום שאיפות לתפקוד תקין. שירות המבחן עתר לדחות את הדיון לצורך נסיון נוסף לשלב הנאשם בהליך טיפולי.

בתסקיר המשלים, נתבקשה ארכה נוספת לצורך המשך שילובו בהליכים טיפוליים.

בתסקיר הסופי, מסר שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בשיחות במרכז למניעת התמכרויות אך נמנע מלהשתלב בשלב הבא של הטיפול - מרכז יום - לטענתו, על מנת שלא לפגוש באנשים מהם בחר להתרחק.

שירות המבחן המליץ להסתפק בעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, ביחד עם עונש מאסר צופה פני עתיד וכן העמדת הנאשם תחת צו מבחן, במסגרתו ימשיך את השיחות במרכז למניעת התמכרויות.

נאשם 2

נאשם זה הינו כבן 50, נשוי ואב לשניים, בתקופה האחרונה עובד בחברת בניה.

משפחת הנאשם אינה מוכרת לגורמי הרווחה.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, גויס לתפקיד קרבי אך בהמשך שירותו הוא עבר לשרת כטבח וכנהג.

לאחר שחרורו מצה"ל עבד כטכנאי במוקד אזעקות. לאחר עבודתו בתחום זה, נקלע לחובות אשר, לדבריו, נצברו ב"שוק האפור" ובשל כך נאלץ להיות בקשר עם גורמים שוליים.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות, פליליות ותעבורתיות.

לדבריו, בגיל 28 התנסה באופן חד פעמי בסמים מסוכנים. הנאשם זומן לבדיקות בשירות המבחן, הגיע לשתי בדיקות מתוך שלוש והן נמצאו נקיות.

לטענתו, פעל באופן אימפולסיבי כדי להשיג רווח כספי לכיסוי חובותיו.

שירות המבחן התרשם, כי במצבים של קושי ומצוקה כלכלית עלול הנאשם לפעול באופן שולי.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית ולצורך כך - נדחה הדיון.

בתסקיר המשלים, נמסר כי הנאשם החל להשתתף בקבוצה טיפולית, אשר מתקיימת אחת לשבוע ובמסגרתה יוצאים המשתתפים גם לפעילות שטח.

כיום, מגלה הנאשם תובנה, כי היה ביכולתו לפעול באופן אחר וכן מחשבה על הפגיעה במתלונן - בעל הבית.

הנאשם הצהיר כי מעוניין לערוך שינוי בחייו.

שירות המבחן המליץ לדחות פעם נוספת את הדיון בעניינו ולחלופין להשית עליו עונש במסגרת צו של"צ.

בתסקיר הסופי, נמסר מאת שירות המבחן, כי הנאשם המשיך להשתלב בקבוצה הטיפולית וכי שירות המבחן מעריך, שמתוך קבוצה זו יהיה בידו לקבל כלים והתמודדות עם סיטואציה דומה בעתיד.

שירות המבחן בא בהמלצה להסתפק בעונש במסגרת צו של"צ, בתוספת עונש מאסר צופה פני עתיד וכן העמדת הנאשם תחת צו מבחן.

נאשמת 3

בעניינה של הנאשמת 3 הוגשו 2 תסקירים.

התסקיר הראשון, מיום 17.11.22, מפרט את נסיבותיה האישיות, כבת 62 באותו המועד, רווקה, ואם לבן בן 32. הנאשמת מתגוררת בעיר חולון ועובדת כמטפלת בקשישים.

לטענתה, חוותה אלימות בבית הוריה כאשר גדלה בצלו של אב אלכוהוליסט וחשה כי אמה היתה חסרת יכולת להגן על עצמה ועליה מפני אלימות האב, ובגיל 16 החלה לשוטט ברחובות, התרועעה עם חברה שולית והחלה לצרוך חומרים משני תודעה. למרות האמור, התגייסה בצבא ושירתה שירות מלא כנהגת, כאשר במהלך השירות הצבאי החלה לצרוך סמים מסוכנים באופן מוגבר.

לאחר שחרורה, ניהלה אורח חיים שאינו יציב, תוך העמקת השימוש בסמים מסוכנים, כולל שימוש

בהרואין וקוקאין; גניבות; ואף עבודה בתעשיית המין.

בגיל 29 ילדה את בנה וגידלה אותו תוך כדי המשך אורח החיים המאופיין בצריכת סמים מסוכנים.

לטענתה, כ- 15 שנים לפני מועד עריכת התסקיר - נגמלה באופן סופי מהשימוש בסמים, בלחץ בנה, והשתלבה במסגרת תעסוקתית יציבה באולם אירועים שבבעלות בן משפחתה ולאחר מכן - בתחום המזון ובסיעוד קשישים. הנאשמת אף זכתה לתעודת עובדת מצטיינת בשנת 2021.

לנאשמת שישה אחים, אף אחד אינו מעורב בתחום הפלילי והם מהווים בעבורה דמויות תומכות.

כשש שנים לפני מועד עריכת התסקיר, לקתה באירוע לבבי ובעקבותיו עברה מספר צנתורים והשתל "סטנד" בליבה. כן מאובחנת כי סובלת ממחלת ראיות חסימתית.

בן זוגה הראשון, אבי בנה, היה חבר במשפחת פשע ומעורב בפלילין למרות שבעבורה היה "חם ודואג". כשהיה בנה בן 7 שנים, נרצח בן הזוג על רקע מעורבותו הפלילית, והיא נותרה לגדל את בנה ואף בן נוסף של בן הזוג, מאם אחרת.

בהיותה בגיל 42, פיתחה מערכת יחסים זוגית נוספת, בת שנתיים ימים, כאשר לטענתה, לאחר הפרידה עברה אונס על ידי בן זוגה והגישה נגדו תלונה במשטרה. בעקבות זאת - החלה להיות מטופלת במרפאה לבריאות הנפש. בן הזוג נשפט למאסר.

לאחר מכן, ניהלה מערכת יחסית נוספת, בת ארבע שנים, שגם הוא היה מעורב בפלילין.

לדבריה, מקיימת מערכת יחסים קרובה ומשמעותית עם בנה, שמהווה בעבורה גורם תומך.

לנאשמת מעורבות פלילית קודמת.

בנוגע לעבירה נושא כתב האישום - לדבריה, תקופה מסוימת לפני האירוע - החלו הנאשמים לדון ברעיון לפרוץ לבית הסמוך לביתה. תחילה, היא שללה את הרעיון, אך ביום העבירה, הגיעו הנאשמים 1 ו- 2 השכם בבוקר והעלו שום את התכנית. הפעם - התרצתה והם מימשו את כוונותיהם.

הנאשמת התקשתה להסביר את המניע לכך שהתרצתה והסכימה לעבור את העבירה. לדבריה, לא היתה נתונה בלחץ כלכלי ולא היה לה צורך כלשהו לעבור את העבירה, אלא פעלה מתוך

אימפולסיביות והענות להצעות חברה.

הנאשמת ביטאה צער וחרטה על מעשיה וכן תחושות אמפתיה כלפי נפגעי העבירה.

שירות המבחן התרשם מסיכון מסוים להתנהגות עוברת חוק, אך לנוכח עמדות הטשטוש והצמצום בהתייחס לעבירה - התקשה להעריך את המניעים ואת ההתנהלות שהובילה להסתבכות בעבירה.

שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשמת תחת צו מבחן, במסגרת תשולב בהליך טיפולי וכן השתת עונש במסגרת צו של"צ, בתוספת מאסר מותנה והתחייבות להמנע מעבירה.

בתסקיר המשלים, נושא תאריך 05.03.23, עדכן שירות המבחן למבוגרים, כי הנאשמת הופנתה ליחידה לטיפול בהתמכרויות אך לא נמצאה מתאימה לטיפול במקום, היות שלהתרשמות - הצורך הטיפולי שלה אינו בתחום הסמים.

הנאשמת השתלבה בקבוצה טיפולית ייעודית לנשים עוברות חוק ושיתפה בתכנים מעולמה האישי.

עם זאת, עודנה מתקשה להצביע על המניעים להסתבכותה בעבירה ועודנה נוקטת בעמדה מטשטשת ומצמצמת.

שירות המבחן שב על המלצתו מהתסקיר הקודם.

נאשמת 4

בעניינה של הנאשמת הוגשו 3 תסקירים.

בתסקיר הראשון, נושא תאריך 17.11.22, פורטו נסיבותיה האישיות של הנאשמת, כבת 47 במועד עריכת התסקיר, גרושה ואם לשני ילדים, עובדת בתחום משק הבית.

הנאשמת נולדה לאב, שהיה מכור לסמים וריצה מאסרים בגין עבירות רכוש וסמים. למרות זאת, חוותה אותו כאב מיטיב והיתה איתו בקשר משמעותי וחיובי. האב נפטר כ- 14 שנים לפני מועד עריכת התסקיר. במהלך ילדותה, לא נכח האב בקביעות בחיה והיא סבלה מאלימות פיזית מאמה והיתה במצב של הזנחה וגלות. בהיותה בת 13 שולבה בפנימייה, אך לאחר כשנתיים חזרה להתגורר בבית אימה בשל קשיי הסתגלות ושולבה בבית ספר תיכון המאופיין בתלמידים ברמה סוציאקונומי גבוהה. בשל כך, חשה בוש ושונוות מסביבתה החברתית.

הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית.

הנאשמת פוטרה משירות צבאי לאור נישואיה.

הנאשמת השתלבה בעבודות בתחומים שונים בחברת סלולאר; במשרד נסיעות; בתחום המזון וההסעדה; סייעת בגן ילדים; אך במחצית השנה שלפני מועד עריכת התסקיר - חדלה מלעבוד, למעט בתחום משק הבית.

עד היום, הנאשמת אינה מצויה בקשר עם אמה או עם אחיה.

לדבריה, נישאה בגיל 19 כדי לעזוב את בית אמה והרתה מיד לאחר מכן.

בני הזוג התגרשו, לדבריה, בשל חוסר בשלות. לאחר מספר שנים, נישאה בשנית ומנישואים אלה נולד בנה השני.

לדברי הנאשמת חוותה אלימות מתמשכת מבעלה השני ואף הגיעה למקלט לנשים מוכות.

בהמשך, חזרה להתגורר עם בן זוגה, אשר החל לצרוך סמים. בן הזוג סבל ממחלת נפש, בגינה היה מאושפז באופן חוזר ונשנה. הנאשמת סעדה אותו תקופה ארוכה, עד שנפטר כתוצאה מנטילת מנת יתר של סמים.

לאחר פטירת בעלה השני, נפטר גם אביה וכשנה לאחר מכן - התחתנה בפעם השלישית, אך לדבריה, המדובר היה בנישואין "סתמיים" ולאחר כחודשיים התגרשה. בהמשך, התחתנה בפעם הרביעית. נישואין אלו התמשכו 8 שנים וכשנתיים לפני מועד עריכת התסקיר - התגרשה, לדבריה, בשל "ריחוק רגשי" אותו חוותה וכן חוסר אמון מצד בן זוגה.

לנאשמת קשרים משמעותיים עם ילדיה.

בנוגע לעבירה סיפורה, כי ביום האירוע, הגיעה אליה הנאשמת 3, ביחד עם שני מכרים - הנאשמים 1 ו-2, שלא היתה לה היכרות קודמת עמם ובמהלך שיחה שהתנהלה הבינה, כי בכוונתם להתפרץ לבית שכניה של הנאשמת 3. על מנת לרצות את חברתה ולחוש תחושת שייכות ומקובלות - לא ביטאה התנגדות למעשה.

הנאשמת ביטאה צער וחרטה, אך שירות המבחן התרשם, כי התקשתה לבטא התייחסות קונקרטית בנוגע למהלך תכנון העבירה וכי הביעה אמפתיה מילולית לנפגעי העבירה.

הנאשמת ביטאה נכונות להשתלב בטיפול.

שירות המבחן התרשם ממנה, כמי שערכה נסיונות חוזרים לייצר מסגרת ביתית ולחוש תחושת מוגנות וזאת מתוך כך שגדלה בתנאים של מחסור רגשי והעדר תחושת חום.

עם זאת, הנאשמת מטשטשת את חלקה בעבירה.

לאור כך שהמדובר במעורבותה הראשונה בפלילין ולאור המוטיבציה הטיפולית - בא שירות המבחן בהמלצה להסתפק בהשתתפות עונש במסגרת צו של"צ, תוך העמדתה תחת צו מבחן, במסגרתו תמשיך בהליך הטיפול. עוד המליץ השירות על הטלת עונש מאסר מותנה והתחייבות להמנע מעבירה.

בתסקיר משלים, נושא תאריך 05.03.23, דווח על השתלבותה של הנאשמת בקבוצה לנשים עוברות חוק. הנאשמת התייצבה למפגשים והפגינה יחס אחראי ורציני, תוך שיתוף מעולמה האישי.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת חווה תחושות של שייכות וביטחון במהלך הטיפול וכי הקבוצה מהווה מקום בו תוכל לערוך התבוננות פנימית, תוך שיקוף מצבה על ידי חברותיה בקבוצה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מצויה בראשיתו של "תהליך שינוי" לצורך חיזוק יכולותיה לניהול אורח חיים נורמטיביים.

שירות המבחן שב על המלצתו העונשית.

בתסקיר המסכם, נושא תאריך 21.05.23, דווח, כי לאחר הגשת התסקיר הקודם - הגיעה הנאשמת למפגש אחד נוסף, אותו עזבה באמצעו ומאז - חדלה להגיע והוחלט על הפסקת השתתפותה בטיפול הקבוצתי.

בשיחות שנערכו עמה מסרה, כי החלה במערכת יחסים עם בן זוג חדש, וכי היא לא הגיעה לטיפול בשל אלימות שחוותה מצדו ובשל משבר כלכלי אותו חוותה, כמו גם העובדה שאחותה חלתה במחלה קשה. לטענתה, במצבה האישי המורכב - היא "נעדרת פניות" להמשך הקשר עם שירות המבחן.

במהלך השיחות עמה התברר, כי השמיטה פרטים משמעותיים הקשורים לחיה, לרבות כניסתה

למערכת זוגית נוספת ובסופו של דבר התרשם שירות המבחן, כי לנאשמת קושי להירתם באופן מחייב ואחראי להמשך ההליך הטיפולי ובשל כך - נמנע מהמלצה טיפולית.

עם זאת, שב על המלצתו העונשית.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/5) והשלימה אותם על פה.

התביעה הדגישה את התכנון המוקדם שקדם לעבירה; את ניצול ההיכרות המוקדמת של נאשמת 4 עם שכניה; את התעוזה בהתפרצות שהתבצעה לאור היום; את חלוקת התפקידים בין הנאשמים.

עוד הפנתה התביעה לרכוש שנגנב ולמשמעותו הרגשית כלפי נפגעי העבירה.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 14 - 30 חודשים מאסר בפועל בנוגע לנאשמים 1 - 2 ולמתחם הנע בין 4 - 15 חודשים מאסר בפועל בנוגע לנאשמות 3 - 4.

בתוך המתחם, לנוכח הרשעותיו הקודמות של הנאשם 1, לרבות בעבירות נגד הרכוש, ולאחר שריצה מאסרים בפועל - עתרה התביעה לעונש בחלקו האמצעי של המתחם. אף בנוגע לנאשם 2, לאור הרשעתו הקודמת, המתייחסת למספר רב של אירועים - עתרה התביעה לעונש דומה. אשר לנאשמת 3 - לאור הרשעותיה הקודמות; תפיסתה המצמצמת בנוגע לעבירות והעובדה, כי מצויה בשלבים ראשונים של הליך טיפולי בלבד - עתרה התביעה לעונש בשליש התחתון של המתחם. בנוגע לנאשמת 4 - בהעדר הרשעות קודמות, עתרה לעונש על הצד הנמוך של המתחם.

התביעה עתרה, כי המלצות שירות המבחן חורגות באופן קיצוני ממתחמי הענישה הנהוגים וכי אין סיבה כלשהי לחרוג ממתחם הענישה.

בנוגע לכלל הנאשמים - עתרה התביעה לעונשי מאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים; קנס; פיצוי משמעותי לנפגעי העבירה.

ההגנה טענה בנוגע לחלופי הזמן מאז העבירה; לעובדה, כי הרכוש הגנוב - נתפס והושב לבעליו; כן ביקשה ליתן משקל להודעת הנאשמים באשמה. אשר לנאשם 1 - טענה ההגנה בנוגע להשתלבותו המוצלחת בהליך טיפולי וכן להערכה חיובית מטעם שירות המבחן למבוגרים; בנוגע לנאשם 2 - טענה ההגנה, כי נרתם להליך טיפולי ונתרם ממנו. עוד טענה, כי הנאשם מציע פיצוי משמעותי בן 20,000 ₪

למתלוננים.

באשר לנאשמת 3 - טענה ההגנה, כי המדובר במעידה "חד פעמית". ההגנה נפנתה לנסיבות חיה הקשות של הנאשמת ולמצבה הבריאותי.

בנוגע לנאשמת 4 - טענה ההגנה גם כן באשר לנסיבות חיה הקשות ולאורח החיים התקין שהיא מנהלת בשנים האחרונות.

ההגנה ביקשה שלא ליתן משקל לפרטים מתוך הצהרת נפגעת העבירה (ת/4) אשר אינם עולים בקנה אחד מכתב האישום המתוקן.

ההגנה טענה, כי מתחמי הענישה אליהם עתרה התביעה - מוגזמים.

ההגנה עתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן בנוגע לכלל הנאשמים.

בדברו האחרון של הנאשם 1, הביע חרטה ובושה על מעשיו וטען, כי ערך "שינוי דרסטי" בחיו, כי שינה את מקום מגוריו; התנקה מסמים; חזר בתשובה. הנאשם ציין כי יקבל כל החלטה של בית המשפט.

בדברו האחרון של הנאשם 2, הביע צער על מעשיו וביקש מבית המשפט להתחשב בו ולא להחזירו לבית הסוהר. הנאשם הציע לפצות את נפגעי העבירה.

בדברה האחרון של הנאשמת 3 מסרה, כי לאחר 15 שנות נקיון מסם - מעדה; כי בנה התחתן מעט לפני מעצרה ובשל המעצר - הפסידה את השבוע של "7 הברכות"; כי היא מלאת בושה. הנאשמת סיפרה על מצבה הנפשי. הציעה לפצות את נפגעי העבירה. טענה, כי קיבלה את עונשה וביקשה, כי בית המשפט יקבל את המלצת שירות המבחן.

בדברה האחרון של הנאשמת 4, ביקשה סליחה והציעה, שבית המשפט יפסוק לה "מאסר על תנאי לכל החיים".

דין והכרעה

העבירות שעברו הנאשמים חמורות.

העבירות בהן הורשעו הנאשמים פוגעות בערך הקניין הפרטי אך מעבר לכך - פוגעות גם בתחושת הביטחון של האזרח.

משני חומרה לכך, כאשר המדובר בכניסה למי שהיו מוכרים לנאשמת 4 - שכניה ממש - אנשים מבוגרים (בני זוג מבוגרים, שעמם התגוררה גם סבתא קשישה).

הצהרת נפגעת העבירה ת/4 ממחישה היטב את הפגיעה המדוברת: כאמור, מסרה נפגעת העבירה, כי כשנודע לה על הפריצה בבית - קיבלה התקף בכי חזק; פחדה לשוב הביתה ומאז - מתעוררת מכל תזוזה, בודקת את הנעילה של הבית שוב ושוב ומפחדת לצאת מהבית.

רכושו של אדם הוא עמלו ופעמים רבות - כמו גם במקרה דנן - לפריטי הרכוש משמעות סנטימנטלית.

לא ניתן לעבור בסך על עבירות אלה ומי שמעז לעבור אותן - מן הדין שיישא באחריות.

בפסק-הדין רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) עמד בית המשפט העליון, בין השאר, על הצורך בהחמרת מדיניות הענישה בעבירות רכוש, וציין כי הפכו:

למכת מדינה, למקור דאגה וטרוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם....

בהחלטה בש"פ 3453/05 אברג'יל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) נאמר:

נקל לשוות בנפשנו את תחושתו הקשה, את אבדן הביטחון ואת הייאוש הקודר של קרבן עבירה, אם משגילה בשובו לביתו כי פרצו אליו ורכושו נגנב, ואם כשיוצא הוא את הבית כדי לגלות כי רכבו שהחנה אמש נעלם ואיננו. על המשפט לתת יד למאבק באלה ...

עוד ראו בש"פ 45/10 מסראוה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש שדומה כי ליבנו גס בהם... אין לראות בעבירות רכוש כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה... העבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה גם אם אינן מתוחכמות הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות

אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור...

בפסיקת בתי המשפט מהשנים האחרונות קנתה שביתה ההבנה, כי יש לנקוט בענישה מחמירה, לרבות ענשי מאסר בפועל, בגין עבירות מסוג זה.

ראו עפ"ג 9595-08-13 (מחוזי חיפה) **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בפסיקת בית המשפט העליון נקבעה בדיוק ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל'מכת מדינה', עבירות אלו פוגעות בקניינם ובביטחונם של אזרחים תמימים. עוד נקבע, כי ככלל, מן הראוי להטיל במקרים אלה, עונשי מאסר משמעותיים.

וראו גם רע"פ 398/14 - **ערג' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מיותר לציין את חומרתם היתרה של העבירות, את הפסול הרב הטמון בהם. עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים.

מתחם הענישה

בפסק-הדין ע"פ (נצרת) 97/10 **עאטף נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נאמר, בין השאר:

עוד אמרנו לא אחת, כי עבירות הרכוש, של פריצות לבתים, או למכוניות של אזרחים תמימים, הפכה למכת מדינה, אשר יש להילחם בה מלחמת חורמה, גם באמצעות החמרה בעונשם של עברייני הרכוש למיניהם. באשר לעבירת הרכוש וכאמור, קבענו לא אחת, כי רף הענישה הראוי הינו בין שנים עשר חודשי מאסר בפועל, למי שזו לו מעידתו הראשונה לבין 3 ואף 4 שנות מאסר, למי שבאמתחתו עבר כבד ומכביד.

בפסק-הדין עפ"ג (באר-שבע) 27076-08-15 **ראובן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אשר ניתן רק לאחרונה, נדון ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירה אחת של התפרצות לבית מגורים אחד ובבית משפט השלום נגזר דינו לעונש מאסר כולל בן 33 חודשי מאסר

בפועל, 18 חודשים מתוכו בגין העבירה הנדונה והיתרה - תוך הפעלת מאסרים מותנים, וקבע:

אין גם לומר שעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, על עבירת ההתפרצות והגניבה הנוכחית ובהינתן שמתחם הענישה שלעצמו סביר ומקובל אף על ההגנה הינו מופרז ובלתי מידתי בעניינו.

יצוין, באותו מקרה קבע בית משפט השלום מתחם ענישה אשר נע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

בפסק-הדין עפ"ג (תל-אביב) 56652-11-12 **פפלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) אישר בית המשפט המחוזי מתחם ענישה אשר נע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה בודדת של התפרצות לדירה.

עוד ראו פסק-הדין עפ"ג (תל-אביב) 28478-04-13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), גם שם אושר אותו המתחם.

נסיבות העבירות במקרה דנן, הכוללות התארגנות מראש; התפרצות לבית הנפגעים תוך חלוקת תפקידים ברורה בין המעורבים (כך למשל - תצפתה הנאשמת 3 והיתה בקו טלפון פתוח עם הנאשם 2 תוך כדי העבירות); הבחירה ביעד, המוכר לאחת המעורבים - הנאשמת 4; הבחירה ביעד בו מתגוררים אנשים בגיל מבוגר; סוג פריטי הרכוש שנגנבו - כל אלה מעידים על פעילות עבריינית מובהקת וכאשר המדובר בהתארגנות שכזו - מוצא בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה בין 14 - 28 חודשים מאסר בפועל בעניינים של הנאשמים 1 - 2, שהם המבצעים העיקריים; 4 - 14 חודשים מאסר בפועל בעניין של הנאשמות 3 - 4 - המסייעות.

זאת, כמובן בתוספת עונשי מאסר מרתיעים צופים פני עתיד; קנס (שהרי המדובר בעבירות שכוונו למען בצע כסף) וכן פיצוי לנפגעי העבירה.

בנוגע לפיצוי - אותו הציעו גם חלק מהנאשמים במסגרת פרשת העונש - יובהר, כי כפי שצוין לעיל בפרק העוסק בראיות לעונש - לא ניתן משקל לפרטים המופיעים בהצהרת נפגעת העבירה - ת/4 - ככל שחורגים מהמסכת שבכתב האישום המתוקן ובכלל זאת - לטענתה, כי חלק מהרכוש שנגנב - לרבות תכשיטים להם היה ערך סנטימנטלי - לא הושבו לידיהם. לצורך גזר הדין - אין לבית המשפט אלא לקבל האמור בכתב האישום המתוקן, כי הרכוש הוחזר. אך ההתפרצות והגניבה המתוארים בכתב האישום גנבו לנזקים לא ממוניים, כפי שפורט גם כן באותה הצהרה ובגין כך - ראויים נפגעי העבירה לפיצוי. יצוין, כי בהתאם לפסיקת בתי המשפט - אין למצבו הכלכלי של העבריין השפעה על קביעת הפיצוי, וראו ע"פ 5761/05 **מגדלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

קביעת העונש במסגרת המתחם

אשר לקביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם - אשר לנאשמים 1 - 2 - המבצעים העיקריים - לחובת כל אחד מהם גליון הרשעות קודמות מכביד. אמנם, הנאשם 2 הורשע פעם אחת בלבד, אך המדובר היה בגזר דין שניתן בגין לא פחות מ- 16 תיקי פ"א, כל אחד מהם בנוגע לאירוע נפרד, כך שבסופו של דבר, ניתן לומר, כי לשני הנאשמים עבר מכביד ורלוונטי וכל אחד מהם הספיק לרצות מאסרים (הנאשם 1) או מאסר (הנאשם 2) בעברו. הרשעותיו הקודמות של נאשם 2 אמנם אינן מהעת האחרונה, אך היקף הפעילות המתואר בהם וכלל הנסיבות האופפות את התנהלותו אינן מצדיקות אבחנה בינו לבין הנאשם 1, כאשר מיוחסת להם אותה מסכת עובדתית.

אמנם, שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בנוגע לכל אחד מהם. ברם, בית המשפט אינו מוצא, כי קיימים נתונים המלמדים על השתלבות בהליך שיקומי כזה, המצדיק חריגה ממתחם הענישה. מכל מקום, המלצת שירות המבחן למבוגרים בעניינם של נאשמים אלה חורגת משמעותית ממתחם הענישה ולא ניתן לקבלה.

שורת הדין היתה מצדיקה השתת עונש על הצד הבינוני של המתחם, כפי עתירת התביעה, אך לנוכח הודאתם באשמה וכן השתלבותם בהליך טיפולי; כמו גם חלוף הזמן מאז העבירה (על אף שכפי שפורט לעיל - חלק ניכר ממנו היה קשור עם ההגנה וחלק אחר - בשל נסיבות שאינן בשליטת מי מהצדדים לדיון) - תינתן להם הקלה, שתבוא לידי ביטוי בכך, שיושת עליהם עונש בשליש התחתון של המתחם.

אשר לנאשמת 3 - הרשעותיה הקודמות וכן התרשמות שירות המבחן, כי מטשטשת בנוגע למידת מעורבותה בעבירה ולמניעים שהניעו אותה - מצביעות לכיוון השתת עונש על השליש התחתון של המתחם, כפי עתירת התביעה. עם זאת, לנוכח נסיבות חיה הקשות וכן העובדה, כי נטלה היד המושטת לעברה והשתלבה בקבוצה טיפולית, תוך שיתוף פעולה; כמו כן - הודאתה באשמה; חלוף הזמן והעובדה, כי במשך תקופה לא מבוטלת נמנעה מלהסתבך בפלילין - תינתן לה הקלה משמעותית, במסגרתה יתאפשר לה לרצות את עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, לאחר שנמצאה מתאימה לכך.

גם בעניינה של נאשמת זו - אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן, אשר חורגת באופן משמעותי ממתחם הענישה ואינה תואמת את סוג הפעילות העבריינית במקרה דנן.

אשר לנאשמת 4 - משטרם הושלם בירור הממונה על עבודות השירות בנוגע אליה - ידחה מועד מתן גזר הדין לאחר שתוגש חוות דעת משלימה מטעמו, תוך שבית המשפט מבהיר לה את חשיבות שיתוף הפעולה אצל הממונה בעבודה.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקירים מטעם שירות המבחן למבוגרים; שמע דברם האחרון של הנאשמים - דן את הנאשמים לענשים הבאים:

על כל אחד מהנאשמים 1 - 2:

א. 18 חדשי מאסר בפועל;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי לנפגעי העבירה בסך 10,000 ₪;

ו. הקנס והפיצויים ישולמו ב- 15 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.09.24 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ז. כל אחד מהנאשמים יצהיר על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 35 יום נוספים.

על הנאשמת 3:

א. 220 ימי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, אגודת "אקי"ם", רחוב יהודה מקוגן 5, חולון, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשמת להתייצב, ביום 24.07.24, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז בשב"ס, ומשם תמשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשמת מזהרת, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשמת לא תעבור עבירה מסוג

פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשמת לא תעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ד. קנס בסך 2,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי לנפגעי העבירה בסך 5,000 ₪;

ו. הקנס והפיצויים ישולמו ב- 7 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 01.09.24 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ז. הנאשמת תצהיר על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מהיום, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשמת בגזר דין זה. לא תצהיר הנאשמת כאמור - תיאסר למשך 35 יום נוספים.

הנאשמים 1 - 2 יתייצבו לריצוי עונשם כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.
הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשפ"ד, 19 יוני 2024, במעמד הצדדים.